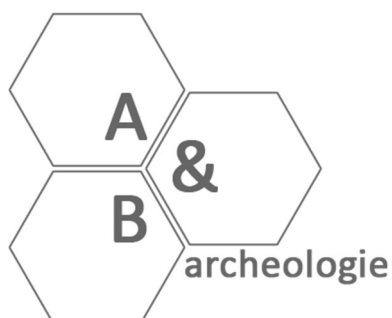

Archeologienota Oostakker Wolfputstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

9-9-2024

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden aan de Wolfputstraat 151 te Oostakker (deelgemeente van Gent, provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. Voor het grootste deel van het plangebied werd in 2018 reeds een archeologienota (ID 6911) in akte genomen. Het terrein is sindsdien echter uitgebreid en de verkavelingsplannen werden gewijzigd. Hierdoor is er nood aan een nieuwe archeologienota.

Het plangebied heeft een oppervlakte van ca. 12.893m² en bevindt zich ten noordwesten van de Wolfputstraat en ten zuidwesten van de Wulverdam te Oostakker. Het terrein omvat een woonhuis ter hoogte van Wolfputstraat 173 met omliggende verhardingen en tuinen, alsook een woning met achterliggende bijgebouwen, omliggende verhardingen en tuinen ter hoogte van Wulverdam 24. Het overige deel van het terrein is braakliggend.

De cartografische bronnen geven aan dat het plangebied in de 18de eeuw tot in het begin van de 20ste eeuw gelegen was in een landelijk gebied ten zuidoosten van de dorpskern van Oostakker, ten noorden van de Wolfputstraat. Het terrein was in deze periode steeds onbebouwd en wellicht in gebruik als landbouwgrond. Tegen 1938 kwam echter de voormalige bebouwing ter hoogte van Wolfputstraat 151 met de achterliggende serre tot stand. In de tweede helft van de 20ste eeuw nam de bebouwing sterk toe in de omgeving en worden ook de woningen ter hoogte van Wolfputstraat 173 en Wulverdam 24 gebouwd. In 2017-2018 werden de voormalige serre en woning met nummer 151 in het westelijke deel van het plangebied gesloopt. Een groot deel van het plangebied bleef steeds in gebruik als landbouwgrond.

Oostakker ontwikkelde zich op een iets hoger gelegen zuidwest-noordoost georiënteerde zandrug, gelegen tussen de lagergelegen Moervaartvallei in het noorden en de stad Gent in het zuiden, met onder meer de samenvloeiing van de Leie en Schelde en de Blandijnberg als belangrijkste landschappelijke elementen. Deze zandrug bestaat eigenlijk uit een sequentie van iets hogere microruggen en lagere beekdalen. Globaal genomen is het reliëf van de gemeente tamelijk vlak. Op het detail van het digitale hoogtemodel is te zien dat het maaiveld van het plangebied zich rond +7,75m TAW bevindt, met een lichte daling naar het oosten. Het westelijke deel is iets hoger gelegen, maar dit heeft te maken met de kunstmatige ophoging ter hoogte van voormalige serres. De Wolfputstraat is opvallend lager gelegen (ca. +7,25m TAW) dan het plangebied. Op de bodemkaart worden binnen het plangebied matig droge tot matig natte zandbodems met verbrokkelde ijzer en/of humus B-horizont en matig natte lichte zandleembodems zonder profiel of met onbepaald profiel aangegeven. Het proefsleuvenonderzoek uit 2018 toonde aan dat de bodem voornamelijk gekenmerkt werd door een Ap-C profiel, waarbij de C-horizont bestond uit een matig nat, geel tot oranjegeel zand. Plaatselijk kwam een restant van een Ah en B-horizont voor. De C-horizont bevond zich algemeen op ca. 55 à 60cm onder het huidige maaiveldniveau.

Hoewel op archeologisch vlak verschillende archeologische waarden gekend zijn in de omgeving van het plangebied, waaronder een volmiddeleeuwse site meteen ten zuiden van het terrein, aan de overzijde van de Wolfputstraat, werden tijdens het proefsleuvenonderzoek van 2018 enkel off site fenomenen aangetroffen binnen de grenzen van het plangebied. Het ging om twee grachtstructuren die geïnterpreteerd konden worden als perceelsgrachten uit de late tot postmiddeleeuwen. Op basis van deze resultaten en rekening houdend met het feit dat de nog niet onderzochte delen van het plangebied op heden bebouwd zijn, en dus mogelijk reeds enige verstoring kennen, kan gesteld worden dat er voor het plangebied een lage archeologische verwachting geldt.

Het plangebied zal verkaveld worden in 33 bouwloten (140m² tot 1.056m²), elk met een private tuinzone. De loten worden in een U-vorm ingeplant langsheen de grenzen van het plangebied en zullen deels uitgeven op de bestaande Wolfputstraat en Wulverdam. Gezien het een verkavelingsdossier betreft, dient uitgegaan te worden van een integrale bodemverstoring over het volledige plangebied.

Er kan aan het plangebied een lage archeologische verwachting worden toegekend. Het grootste deel van het plangebied werd reeds onderzocht via een proefsleuvenonderzoek in 2018. Hierbij werd geen archeologische site aangetroffen en het terrein werd als Gebied Geen Archeologie ingekleurd. De kans dat er op de nog niet onderzochte delen (ca. 2.580m²) wel archeologische sporen aanwezig zijn, wordt klein ingeschat. Bovendien zijn deze delen op heden grotendeels bebouwd, waardoor reeds een bodemverstoring verwacht kan worden. Een verder archeologisch vooronderzoek van de zones die in 2018 nog niet onderzocht werden, zal niet leiden tot relevante kennisvermeerdering. Er wordt dus geen verder vooronderzoek geadviseerd.